

แบบฟอร์มการเขียนแบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง ดร. นิภาพร เถลิมนิรันดร คณะวิชา/หน่วยงาน ศึกษาศาสตร์

2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก ดร. นิภาพร เถลิมนิรันดร คณะวิชา/หน่วยงาน ศึกษาศาสตร์

3. บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

ผู้เล่าเรื่องดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำและเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้นักศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ทั้งยังเคยดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำที่สถาบันภาษาอังกฤษเป็นเวลา 10 ปี และได้รับเลือกเป็นอาจารย์สอนดีเด่นในปี 2548, 2550-2557

4. เรื่องที่เล่า

การใช้แรงจูงใจเชิงบูรณาการเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5. ความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สองของไทยมีความสำคัญต่อนักศึกษาไทยในศาสตร์วิชาต่างๆแทบทุกแขนง แต่ทว่าผลสัมฤทธิ์และศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการพูดยังไม่เป็นที่น่าพอใจ สาเหตุหนึ่งคือ การขาดแรงจูงใจที่ดี นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เห็นการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องน่าเบื่อ ทั้งตัวผู้สอนและวิธีการสอนไม่น่าสนใจ ส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติในด้านลบต่อการเรียนรู้และความสามารถทางภาษาที่ไร้ประสิทธิภาพ

6. วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้ ผู้มีส่วนร่วม อุปสรรคหรือปัญหาในการทำงาน และแนวทางการแก้ไข

แรงจูงใจเชิงบูรณาการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีหลักการ 3 ประการคือ การสร้างความสนใจ ความพยายาม และเพิ่มทัศนคติในแง่บวกให้กับผู้เรียน หลักการ 3 ประการนี้ถูกนำมาปรับใช้ในแผนการเรียนการสอน โดยผ่านทางกรทำกิจกรรมแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม ทั้งในและนอกห้องเรียน ทุกกิจกรรมมีบริบทที่เกี่ยวข้อและเป็นประโยชน์กับผู้เรียนหรือเป็นสิ่งที่ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานมาก่อนพอสมควร นอกจากนี้ผู้เรียนมีอิสระอย่างเต็มที่ทางความคิดและในการหาแนวทางที่เหมาะสม ที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จลุล่วง โดยอาจารย์จะมีหน้าที่เพียงคอยให้คำแนะนำเท่านั้น และในตอนท้ายของทุกๆกิจกรรมจะมีการประเมินจากทักษะการอ่าน พูด ฟัง และเขียนของผู้เรียน ซึ่งมีเกณฑ์การวัดอย่างละเอียดในแต่ละทักษะ รวมถึงการให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้สอนด้วย

ในช่วงแรกนักศึกษาใช้เวลาค่อนข้างนานกว่าปกติในการทำกิจกรรม เนื่องจากยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนการสอน ส่วนใหญ่จะใช้เวลาหมดไปกับการหาค้นข้อมูลและเลือกวิธีการทำงาน เพื่อทำให้งานนั้นออกมาดี แต่หลังจากผ่านการทำกิจกรรมไปเพียง 2-3 ครั้ง นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถปรับตัวได้ดี ใช้เวลาสั้นลงในการหาวิธีที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อทำกิจกรรมให้สำเร็จลุล่วงตามที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้สอนที่ให้กับผู้เรียนในแต่ละกิจกรรม ยังเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมและทักษะด้านภาษาของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน

7. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น และสิ่งที่ผู้เล่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

นักศึกษามีความมั่นใจที่จะแสดงความคิดเห็นผ่านการทำกิจกรรม กล่าวพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ทั้งในและนอกห้องเรียน มีทัศนคติในแง่บวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวสนทนากับเจ้าของภาษา และเห็นว่าภาษาอังกฤษนั้นสนุกไม่น่าเบื่อ ทั้งยังมีความคิดอยากต่อยอดและเรียนรู้เพิ่มขึ้นด้วยตนเองในอนาคต